

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Blažkem ve věci žalobce: [redacted], IČ [redacted] proti žalovanému Ing. Radomíru Válkovi, IČ 66999481, Ostrovského 253/3, 150 00, Praha 5 o náhradu škody, takto:

- I. Žaloba proti insolvenčnímu správci o náhradu škody v celkové výši 7.613.012,- Kč se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Dne 3.4.2015 byla soudu doručena žaloba dlužníka [redacted] (dále jen „Dlužník“) ze dne 1.4.2015 s dodatky ze 3.4.2015 proti insolvenčnímu správci Ing. Radomíru Válkovi (dále jen „Správce“) o náhradu škody ve výši

- a) 6,895.575,- Kč s odůvodněním, že Správce v rámci konkursu, prohlášeného na majetek Dlužníka spis.zn. KSPL 20 INS 31321/2012, nepodal evropský platební rozkaz na vydání kubistického obrazu „Kráčeující postava“ od francouzského malíře Georgese Valmiera z r.1922 (či náhrady za něj) proti galerii Hassfurth u vídeňského obchodněprávního soudu,
- b) 617.437,- Kč s odůvodněním, že Správce neanuloval veřejnou dražbu dobrovolnou, ve které byla vydražena stavba [redacted], ač zájemce Bemasam, s.r.o. nabídl mimo dražbu kupní cenu o 617.437,- Kč vyšší než vydražitel a
- c) 100.000,- Kč s odůvodněním, že Správce tuto částku, patřící Dlužníkovi otci [redacted], zpronevěřil.

Soud po seznámení s obsahem žaloby a tzv. “dodateků“ dospěl závěru, že žalobu lze (s přihlédnutím k soudu známým skutečnostem z insolvenčního řízení spis.zn. KSPL 20 INS

31321/2012) projednat jako incidenční, neboť má náležitosti stanovené v § 42 odst.4 a § 79 o.s.ř. a jejím předmětem je spor o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem ve smyslu § 159 odst.1 písm. e) insolvenčního zákona č.182/2006 Sb. (dále jen „IZ“).

Na výzvu soudu ze 16.4.2015 k upřesnění některých žalobních tvrzení Dlužník reagoval podáním ze 13.5.2015 (čl.51), ve kterém prohlásil, že obraz G.Valmiera (dále jen „Obraz“) vykoupil ze zástavy a stal se tak jeho vlastníkem. Kromě toho dřívější majitelka [REDAKCE] neprojevila o Obraz žádný zájem od roku 2003 do roku 2015, takže došlo též k jeho vydržení. Dále uvedl, že na základě „výlučné ochranné smlouvy zprostředkovatelské k prodeji“, uzavřené mezi ním a Kunstauktionen Hassfurther Galerie, je Obraz stále „pod správou Hassfurther's Private Sales Department se sídlem A-1013PF 54, Wien I., Hohenstaufeng 7“. Zavinění Správce spatřuje v tom, že „zmařil a zabráňoval pomoci ze strany vídeňských advokátních kanceláří při podání evropského platebního rozkazu proti Galerii Hassfurther“. Pokud jde o škodu způsobenou v souvislosti se zpeněžením stavby [REDAKCE], Dlužník upřesnil, že ze strany Správce jde o „transparentní situaci se zřetelnou definicí finální podoby pletich dle § 226 odst.3“ tkvící v tom, že Správce obdržel od jednatele společnosti Bemasam, s.r.o. dne 9.1.2015 nabídku kupní ceny ve výši 1,3 až 1,4 mil. Kč a na tuto nabídku reagoval sdělením, že nemovitost byla již 27.10.2014 vydražena, ač měl výsledek dražby anulovat a uzavřít smlouvu s Bemasam, s.r.o.

Žalovaný Správce se k žalobě vyjádřil podáním z 24.6.2015.

K údajné škodě, způsobené nepodáním žaloby proti vídeňské galerii ve věci Obrazu, uvedl, že do soupisu podstaty byl Obraz zapsán jeho předchůdcem. Dosud není prokázáno vlastnické právo Dlužníka k Obrazu (dlužník v insolvenčním řízení předložil k důkazu jen jím vyhotovené „MÍSTOPŘÍSEŽNÝ PROHLÁŠENÍ“), u insolvenčního soudu je projednávána excindační žaloba [REDAKCE], která tvrdí, že je vlastníkem Obrazu. Rovněž se nepodařilo postavit najisto, kde se Obraz skutečně nyní nachází. Galerie Hassfurther nereaguje na výzvy správce, nepřijala zásilku od soudu. Sám Dlužník stále tvrdí, že paranormálními prostředky obdržel zprávu o tom, že Obraz se nachází „v Maroku“, že Valmierova malba byla odstraněna a pod ní nalezen obraz od Claude Moneta „ve světové ceně“ k jedné miliardě. Správce o dané problematice informoval Policii ČR již 10.6.2014, zatím bez odezvy.

K vydražení nemovitosti v [REDAKCE] (budova [REDAKCE] 1 a vedlejší budova [REDAKCE], okr. [REDAKCE]) Správce uvedl, že v souladu s pokynem zajištěného věřitele (CENTAQUIS LIMITED se sídlem na Kypru se zajištěnou pohledávkou 2,355.233,17 Kč) byly nemovitosti zpeněžovány ve veřejné dražbě dobrovolné dražebníkem Auction Gallery, s.r.o. Smlouvu o provedení dražby schválil zástupce věřitelů, odhad ceny prodáváných nemovitostí provedl Znalecký ústav Montekala spol. s r.o. K vydražení došlo 27.10.2014 po několika neúspěšných kolech (10.4., 11.8. a 15.9.2014), kdy vyvolávací cena byla postupně snižována z 2,820.000 Kč až na 995.000,- Kč. Vydražitel [REDAKCE] cenu 995.000,- Kč řádně uhradil. BEMASAM, s.r.o. se na Správce obrátil se svojí nabídkou až 9.1.2015.

K údajné zpronevěře částky 100.000,- Kč Správce uvedl, že od Dlužníkovy otce [REDAKCE], o jehož existenci mu není nic známo, nikdy ničeho neobdržel.

Státní zástupce sice nevstoupil do tohoto řízení, ale podrobně se vyjádřil k navrhovanému anulování dražby nemovitostí v [REDAKCE] (stanovisko z 8.7.2015 na č.j. KSPL 20 INS 31321/2012-B-258). Dospěl k závěru, že zpeněžení proběhlo zcela v souladu s insolvenčním zákonem a nabídka vyšší ceny po udělení příklepu není relevantním důvodem ke zneplatnění dražby ve smyslu § 24 odst.3 zákona č.26/2000 Sb. o dražbách.

Uvedené stanovisko KSZ v Plzni bylo čteno k důkazu při jednání 30.7.2015, kdy byly provedeny všechny důkazy nezbytné pro rozhodnutí. K dotazu soudu Správce nenavrhl provedení další důkazů a Dlužník pouze poukázal na možnost provedení forenzního auditu, kterým by byly objasněny rozpory mezi posudky různých soudních znalců na cenu nemovitostí v [REDAKCE], zejména pak posudek vyhotovený Znaleckým ústavem Montekala spol. s r.o., avšak ani on provedení takového důkazu řádně nenavrhl.

Pokud jde o Obraz, soud žádné důkazy neprováděl, neboť Dlužník žádné nenavrhl. Žalobce nikterak neprokázal svá tvrzení o existenci škody a její výši, porušení povinnosti ze strany Správce, ani jeho zavinění; nehledě k tomu, že dlužník neprokázal ani to, že je vlastníkem Obrazu. Soudu je z probíhajícího konkursu na majetek Dlužníka známo, že Správce činí veškeré dostupné kroky k tomu, aby byl Obraz nalezen, zjištěn jeho skutečný vlastník a následně zpeněžen (náleží-li opravdu do majetkové podstaty Dlužníka). Dlužník sám svými iracionálními podněty (Maroko, Monet atd.) k úspěchu v tomto bodě nikterak nepřispívá. Z těchto důvodů byla žaloba v části týkající se Obrazu zamítnuta.

Pokud jde o dražbu nemovitostí v [REDAKCE], bylo prokázáno dražebními vyhláškami, protokoly o průběhu dražebních kol i inzercí na internetové Burze správců, že se během čtyř kol zúčastnil dražby pouze [REDAKCE]. Společnost BEMASAM, s.r.o. učinila nabídku až po udělení příklepu, jak uvedl i sám Dlužník v žalobě, tedy v době, kdy již nebylo možno dražbu anulovat a opožděnou nabídku přijmout. Další Dlužníkem uvádění zájemci se nejen neúčastnili dražby, ale ani mimo dražbu neučinili relevantní kroky, na základě nichž by Správce mohl projednat se zajištěným věřitelem změnu pokynu či navrhnout soudu jiné řešení dle § 293 odst.1 IZ. Zájemce [REDAKCE] uhradil kauci 100.000,- Kč a vynutil si upuštění od dražby v termínu 18.6.2014 s tím, že si vyřizuje úvěr, avšak dopisem s ověřeným podpisem z 1.7.2014 oznámil Správci, že se dražby nezúčastní, neboť úvěr neobdržel po té, kdy byl bankou vyhledán v příslušné evidenci jako dlužník. Dopis byl čten k důkazu při jednání. Zájemce Pelko real, a.s. se sídlem v Praze 9 sice podal u správce nabídku kupní ceny 1,6 mil. Kč dopisem z 6.8.2014, který byl rovněž čten k důkazu, avšak společnost nesložila dražební jistotu, dražby se nezúčastnila a správci oznámila, že od nabídky ustupuje. Soud (shodně jako státní zástupce) zjistil, že správce přistoupil k veřejné dražbě podle zákona č.26/2000 Sb. v souladu s pokynem zajištěného věřitele dle smlouvy s řádně akreditovaným dražebníkem Auction Gallery, s.r.o., kterou schválil zástupce věřitelů. Soud proto dospěl k závěru, že správce žádnou povinnost neporušil a škodu majetkové podstatě nezpůsobil.

Třetí část žalobního nároku, částka 100.000,- Kč, souvisí s nabídkou [REDAKCE] na koupi nemovitostí v [REDAKCE]. Mezi účastníky není sporu o tom, že [REDAKCE] složil uvedenou částku jako kauci s tím, že v případě neúčasti v příštím kole dražby budou na vrub složené částky započteny náklady spojené s dražbou vyhlášenou na 18.6.2014, která byla přeložena na žádost [REDAKCE] na 11.8.2014. Sám [REDAKCE] v dopisu s ověřeným podpisem z 1.7.2014 správce požádal o vrácení kauce „po stržení poplatků“. Správce pak při jednání konstatoval, že po vyúčtování a úhradě nákladů zmařené dražby byl zbytek kauce [REDAKCE] vrácen. Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že ani v tomto případě Dlužník neprokázal, že nastala škoda na majetkové podstatě dle § 159 odst.1 písm. e) IZ a neprokázal ani porušení povinnosti ze strany Správce. [REDAKCE] žádný požadavek na vrácení kauce u soudu nevznášel. V zájmu ekonomiky řízení se soud nezabýval otázkou, zda zde vůbec mohla vzniknout škoda na majetkové podstatě, tj. zda se vůbec jedná o incidenční spor podle § 159 IZ. Je zřejmé, že Dlužník zde není aktivně legitimován. Proto byla žaloba zamítnuta i v této části.

Úspěšný insolvenční správce nevyúčtoval žádné náklady tohoto řízení, proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Plzni
dne 30.07.2015

JUDr. Jan Blažek, v.r.
samosoudce

Za správnost:
Alena Dočkalová